

[Erik Eriksen.]

kunne sige, at jeg har ofret ord nok på det ærede medlem og hans parti, men når det ærede medlem ikke er tilfreds med, at jeg ikke anså hans parti for liberalt, og gerne ville have at vide, hvad jeg byggede det på, vil jeg svare, at det fremgår vel af forskellige standpunkttagen. Der er mange sager, jeg kan ikke huske dem i hovedet, men den forskellige standpunkttagen finder vi f.eks. over for tillægspensionen, folkepensionen, den skatteomlægning, vi fik ved omsforliget, valgretsaldere, markedspolitikken, som vi lige har drøftet, og et- og tokammerssystemet. Det er sådanne ting, jeg tænker på, hvori det ærede medlems parti adskiller sig fra os. Jeg vil bare med disse ord have sagt, at det ærede medlems parti ikke repræsenterer nogen moderne liberalisme, ikke spor. Det giver udtryk for en gammel-dags tankegang, som efter min bedste opfattelse er helt ude af stand til at skaffe sig nogen virkelig reel indflydelse dér, hvor afgørelser skal træffes.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede mig et spørgsmål, som jeg ikke skal lade ubesvaret; det kunne give anledning til visse misforståelser. Jeg mener bestemte, at vi arbejder sammen med gentlemen; jeg kender ingen i venstres folketingsgruppe, som man ikke kan betegne som gentlemen — det skulle måske lige være det kvindelige medlem, men det pågældende medlem vil jeg også betragte som havende den samme noble indstilling som venstres øvrige folketingsgruppe.

Spørgsmålet om en valggruppe mellem de tre partier har ikke noget at gøre med det begreb. Det har ikke noget at gøre med det spørgsmål, om de tre partier kan enes om at lave en valggruppe af tre partier; det skal der tre partier til, og hvis det ene ikke vil, kan der ikke laves en sådan valggruppe.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard talte om det konservative folkeparti, og jeg hørte med interesse hans juridiske udredning om frikendelse under forskellige former. Jeg må sige, jeg tror, det er godt, at det ærede medlem ikke er blevet jurist, men lad det nu ligge. Det afgørende for

mig er, at man overhovedet ikke kan betegne det konservative folkeparti som et parti, der udelukkende er imod. Det er en fuldstændig begrebsforvirring. Det ærede medlem har åbenbart aldrig læst vort arbejdsprogram. Jeg troede ellers, han havde snuppet sit eget skatteprogram derfra. Det ærede medlem har ikke sat sig ind i mange af de tanker, vi har givet udtryk for her. Han kan ikke være ubekendt med, at ved en lang række love har det ærede medlem sammen med socialdemokratiet, det konservative folkeparti og venstre arbejdet sammen og stemt sammen om en løsning af problemerne.

Det ærede medlem kan se, hvordan vi i dag i udenrigspolitikken vel er mere enige med regeringen, end det ærede medlem er, der nærmest i den sag synes at være udelukkende imod. Det ærede medlem kan se på forsvarspolitikken, hvor det har været vanskeligt at se, hvad det radikale venstre ville, men hvor han aldrig har svært ved at se, hvad vi stod for. Det ærede medlem kan måske erindre det store omsforlig i 1962. Da var det ikke os, der var imod, da var det det ærede medlem, der betegnede det således: „Det er det dumme forlig og det dumme kompromis“. Da var det det ærede medlem, der var imod, selv om han dog fik mandet sig op til at stemme for.

Jeg har læst den redegørelse, den højt-ærede statsminister gav i mandags for organisationsrepræsentanterne, og jeg hørte statsministerens citat her i dag, hvori han sagde, at der er stærkt begrænsede muligheder for indtægtsforøgelser, og at man må advare imod en for stærk stigning af indkomsterne. Men se, statsministeren ved jo meget vel, at det er ord, der kan fortolkes. En begrænset, alt for stærk stigning — det er op til fortolkning, det stiller alle frit. Der er ingen fagforeningsleder, der ikke vil sige med de krav, de har lagt på bordet, at de er inden for de begrænsede muligheder. Det, jeg spurgte om, var, om statsministeren er enig med vismændene i den konkrete bedømmelse, i de konkrete tal, som vismændene har givet udtryk for, i hvert fald i den rapport, vi som folketingsmedlemmer har fået lejlighed til at læse i Politiken; andetsteds har vi det ikke fra. Jeg vil også bede om, at man erindrer vort